

Entrevista Antoni Miró, artista i autor del cartell de la UCE d'enguany

«Etic compromès amb tot»

Al gimnàs es pot veure aquests dies l'exposició «De Ciutats». Com s'ha concretat el contacte amb la UCE?

Fa temps que en parlàvem amb Joan Maluquer i pensàrem que enguany era un bon moment per a fer-ho, ja que a més em demanaren de fer el cartell. L'exposició és un repàs de la meua obra, amb 25 originals en gràfica digital. Totes les peces tracten dels problemes socials que hi ha en l'actualitat arreu.

Pel que fa al cartell, com va néixer la idea del camp de blat i roselles?

Des de la UCE em van demanar de recordar Fontserè, que ens deixà enguany. Vaig fer una imatge en referència al seu cartell de la XXVIII UCE, i la bandera i la falç em van donar la idea de llaurar un camp de blat i roselles, prop de casa, a Alcoi. De fet, l'obra és real, el llaurarem. Llavors vaig treballar damunt la imatge. Després de la primera proposta que els vaig presentar, acordàrem conjuntament alguns canvis, i l'o-

Antoni Miró (Alcoi,1944), un artista d'una trajectòria tan llarga com intens és el compromís de la seva obra, realitzà la seva primera exposició individual amb vint anys. Des de llavors, l'experimentació l'ha dut per diversos camins, molts dels quals ha compartit amb altres artistes. De fet, Mas Sopalmo, la seva casa i lloc de treball, és ben conegut per les seves «portes obertes».

bra és finalment tal com la veieu ara.

Tenint en compte que també treballa l'escultura, amb quina activitat se sent més còmode?

Bé, a mi m'agrada treballar en diferents àmbits, però tenint en compte que l'obra d'art sol ser poc assequible econòmicament per a molta gent, treballo molt precisament amb l'obra gràfica per a intentar popularitzar un poc la sobreexplotació capitalista que s'ha fet de l'art. Així,

cada sèrie que faig se sol compondre d'obres gràfiques, perquè són més assequibles. D'altra banda, ara per exemple estic ultimant una escultura, que du per títol *25 d'abril de 1707*, per a una plaça de Gandia —que du el mateix nom que l'obra—.

Sempre s'ha interessat per les temàtiques socials, nacionals; se defineix com un artista compromès?

Sovint em pregunten quin és el meu compromís i jo conteste que els tinc tots, els compromisos. Estic compromès amb tot. Faça el que faça sempre hi ha compromisos implícits. Millor fer-los explícits, no?

És complicat viure de l'art al País Valencià?

Fer el que sents que vols fer és la meua filosofia de vida. Treballes molt, sí, però t'ho passes bé, i t'omplés d'energia, mentre que la resta de gent potser es deprimeix o es posa malalta... Està clar que la política cultural que tenim no és la millor que podríem tindre, però jo sempre he treballat i col·laborat amb molts altres artistes.

La columna uceànica

“Escollir”

MARI MONSTRUM

A vui m'he entrebancat amb la musa de la grueta. Era ajaçada al mig del camí que mena al bar uceànic. Estava tota roja, torrada pel sol que crema, mirant els núvols que avui no hi eren. I és que no es volia moure. S'havia passat la nit dins l'orifici d'una dolçaina i ara era tota embriagada per l'alè etílic del dolçainer. A més a més, algú li ha fet provar el vi de Pesillà i ha escurat els gots del tastet ofert per en Jaume Fàbregas. Un tastet que, val a dir, després d'olorarlo ningú no gosava de tastar. Després, per contrarestar l'inflamat beuratge, ha estat escurant tot el pa desestimat a l'hora de dinar i això li ha ofert un sentiment d'enyorament per tota la terra catalana que fa anys que no visita. Una terra per sucra-hi pa. Un pa que de tant temps no tastava perquè les muses, és clar, s'alimenten de l'aire. És per això que no es podia moure: s'havia nodrit de coses terrenals. He intentat inútilment d'alçar-la, però pesava i jo, avui, després de tants «calvaris» i de tantes «calvícies» no he tingut prou esma ni coratge. I ella només feia que repetir-me que volia canviar de feina, que el pa i el vi és molt millor que l'aire, aquest element insípid que alguns pobles primitius ni tan sols contempen. M'ha dit que ella volia ser universitària com tota la raça uceànica i anar tastant tot el que aquí es tasta. M'ha demanat que la deixi, que ja no vol alçar-se fins que no li permetem fer de la seva existència un tastet continu. Ai, adéu, musa de l'ànima!

PRISTINA, 2007 (fragment). Antoni Miró. Gràfica digital sobre llenç (116x116 P/A). PALESTINA, 2007 (fragment). Antoni Miró. Gràfica digital sobre llenç (162x114 P/A). L'ABU GHRAIB, 2007 (fragment). A. Miró. Gràfica digital sobre llenç (114x162 P/A).

Redacció: Júlia Taurinyà, Marta Serra, Pere Habet, Laia Carreras
Assessorament informàtic: Francesc Mercadé
Impressió: Llibreria la Muse (Prada)

Prada: Liceu Renouvier, carretera de Catllà, s.n.
Adreça electrònica: correu@ucestiu.com
Lloc web: www.uce.cat

Diari de Prada

Diari de la Universitat
Catalana d'Estiu.
Prada (Conflent)

Diumenge, 19 d'agost del 2007

Almansa, després de la batalla

El professor Josep M. Escolano (Universitat d'Alacant) en la classe «Llengua, política i educació», del cicle «1707-2007: “Quan el mal ve d'Almansa”, aproximació a la història social i legal de la llengua catalana».

Amb el títol «1707-2007: “Quan el mal ve d'Almansa”», i a més de l'acte central d'aquest migdia, cinc professors del País Valencià proposen divulgar les conseqüències que han tingut per a la nostra llengua els fets del 25 d'abril del 1707. Per a Joan Borja, professor a la Universitat d'Alacant (UA) i coordinador d'aquestes classes, «l'intitulat és bastant provocador, i permet evidenciar els tòpics que la gent pot tenir per a la baixa de l'ús social del català»: així, tot i que no es pugui contestar les repercussions importants del franquisme, la immigració o la batalla d'Almansa, el procés de canvi lingüístic queda molt més complex: «Hi ha tot un cultiu previ que permet que aquest

procés tiri endavant», precisa Joan Borja. I és que el procés ha estat sensiblement diferent a cadascuna de les zones del país: segons Josep M. Escolano, professor a Alacant, «tracem la situació lingüística fins al moment actual, i a tots els territoris, tant en l'àmbit educatiu com jurídic o científic». En aquest darrer cas, l'especialista Patrícia Alberola, també professora a la UA, creu que «tot i que l'anglès domina part de la producció científica, cada nació ha mantingut i utilitza el lèxic científic en la pròpia llengua, especialment en les obres de vulgarització».

Aquestes classes, que continuen fins a demà passat, són finalment un bon complement per a l'acte d'aquest migdia. Joan F. Mira serà al gimnàs per

a parlar d'Almansa, com a antropòleg i sociòleg. Aquest professor i escriptor va publicar l'any passat una obra de divulgació intitolada *1707: Almansa, després de la batalla* (Bromera) en el qual explica com la batalla va anul·lar els drets que ens eren propis com a poble. Joan F. Mira hi recull minuciosament els estudis que, els darrers anys, s'han fet de la història social i econòmica.

El títol de l'acte d'avui, «Almansa 1707: la destrucció d'un país», situa la reflexió més enllà del que era el Regne de València. Joan Borja ho confirma: «El que et punxa el peu, també t'afecta el cervell, via el sistema nerviós. Igualment, si Almansa ha afectat Xàtiva, també concerneix tots els Països Catalans.»

Activitats d'avui

A les 9 h. CURSOS: La bioètica i la seva transcendència en l'atenció sanitària / Jocs d'identitat a l'actual vida europea / La força de la identitat. Ensenyaments africans sobre el valor quotidià de la tradició / Història i memòria de la Guerra de Successió / 1707-2007: «Quan el mal ve d'Almansa». Aproximació a la història social i legal de la llengua catalana / Revisions d'actualitat. Teoria i pràctica artística a Catalunya. FORMACIÓ: Llenguatge i gramàtica. SEMINARI: Història, llengua i sociolingüística. La Corona de Mallorca (UIB). JORNADES: V Trofeu de Petanca dels Països Catalans

A les 10 h. CURSOS: Articulació econòmica dels Països Catalans / Introducció als grans espectacles del teatre medieval. FORMACIÓ: Curs introductor d'història de Catalunya / Coneixement de Catalunya Nord. Catalunya Nord a través d'un escriptor / Iniciació als Països Catalans: «Assaig d'anàlisi política». Andorra i els seus veïns / Iniciació a la llengua. Expressió oral i escrita. TALLERS: Televisió.

A les 12 h. ACTES: Almansa 1707. La destrucció d'un país
A les 15 h. TALLERS: Alimentació sota control. Dietes, alimentació sana i codis religiosos / Fotografia de la natura / Socorrisme / Dansa / Cançons populars / Sardanes / Esports / Petanca / Muntanyisme / El gravat calcogràfic: l'aiguafort / Nines de porcellana / Obrador de poemes atemporals i actuals / Versos diversos: anversos i reversos.

A les 16 h. FÒRUM OBERT: presentació de la revista *Llengua nacional*

A les 17 h. ACTES: Cap a on va la Universitat Catalana d'Estiu? Primera jornada de reflexió.

A les 18 h. FÒRUM OBERT: Presentació del Correllengua / Demostració de bitlles catalanes.

A les 21 h. ESPECTACLES: Obrint Pas

A les 23 h. CINEMA: *Sitges Nagasaki*

Breus

Per sucra-hi pa

A més d'impartir el curs «Alimentació sota control. Diètes, alimentació sana i codis religiosos», l'incombustible Jaume Fàbrega presentà ahir sota el tendal *Catalunya per sucra-hi pa*, una guia de festes i gastronomia d'arreu del país que trobareu a la Llibreria Catalana.

• Convocatòria

La redacció del *Diari de Prada* convoca alumnat, professors i visitants de la UCE a participar en l'edició del *Diari* amb textos d'històries, curiositats i altres observacions del món matiner o nocturn «uceànic». D'entre tots, se'n seleccionaran un –o més d'un, segons la quantitat de propostes–, que es publicarà en el darrer número. Vegem si les muses del Canigó us inspiren!

*Envieu els textos per correu electrònic a correu@uce.cat amb l'assumpte «diari», o feu-los arribar en paper a la redacció (sala de premsa).

XX Jornada Andorrana

Ahir se va celebrar la XX Diada Andorrana, una jornada de reflexió i debat organitzada per la Societat Andorrana de Ciències. Ja fa, doncs, vint anys que l'associació, en un inici ajudada pel Centre Rossellonès d'Estudis Catalans, va

trobar al Liceu Renouvier un espai d'anàlisi dels temes d'interès per a Andorra. Segons va comentar Antoni Pol, coordinador de la diada, «als andorrans ens falta conèixer-nos a nosaltres mateixos. Hem passat molt ràpidament d'una societat rural a una societat urbana, i ara portem un temps de retard. Aquesta diada ens permet crear opinions i madurar al marge del tema polític.» Enguany l'as-

sociació va decidir tractar el concepte de «capital social», que Pol defineix com «el grau de confiança que hi ha entre els membres d'una societat». Se van succeir 25 ponències, en les quals van intervenir diversos actors de la societat andorrana, provinents dels sindicats, del voluntariat o fins i tot dels mitjans de comunicació. Per avaluar el nivell de capital social d'Andorra, l'interès es va centrar en

diferents indicadors, com la delinqüència, la reinserció o l'assistència social. Per a tots els qui no van assistir a la diada, la Societat Andorrana de Ciències publicarà la integralitat de les ponències, complint així un dels seus objectius: divulgar coneixements i opinions. Justament ara acaben d'editar les ponències de l'edició anterior, sobre «Els models de fiscalitat per a Andorra».

Turisme i identitat

«La identitat és una necessitat econòmica bàsica»

D'esquerra a dreta, Carles Sechi, Oriol Junqueras, Josep Huguet i Joan Carles Vilalta en l'acte d'ahir a la tarda.

La primera jornada sobre «Turisme, identitat i Economia» es va realitzar ahir, amb voluntat de continuïtat en les edicions següents de la UCE. Durant el dia, es van realitzar diversos actes, començant per dues xerrades sobre la relació entre el desenvolupament del turisme a les nostres terres amb el que justament ens caracteritza: la nostra

cultura, la nostra identitat. A la tarda, després de la taula rodona sobre l'«Exposició de bones pràctiques», l'acte del gimnàs es va emmarcar en la mateixa jornada. Josep Huguet, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, i Joan Carles Vilalta, director general de Turisme, van presentar els resultats de l'estudi realitzat per l'Observatori de Turisme, que

ha permès d'establir un mapa detallat dels clústers turístics al Principat de Catalunya. L'objectiu és conèixer les agrupacions territorials de màxima competitivitat turística per detectar els «buits» estratègics. Tot plegat, amb la voluntat de seguir les recomanacions de l'ONU per a un turisme sostenible: sostenibilitat ambiental, desenvolupament integral del territori i foment de la identitat local. Per això des del Govern de la Generalitat de Catalunya s'impulsen els contactes entre artesans i responsables de promoció turística, per a afavorir l'aparició de marques pròpies. També es volen implantar arreu del territori del Principat «petits parcs temàtics», amb la idea que siguin la mostra del nostre valor afegit com a primera potència turística europea, el qual s'ha de basar en la nostra cultura i història i els seus productes comercials derivats.

Breus

Correllengua

A les 6 h de la tarda, David Vila, portaveu de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua, presentarà l'onzena edició del Correllengua. Enguany, que passarà per més de 400 municipis, vol aconseguir el ple reconeixement de la unitat de la llengua catalana, l'oficialització a tot el territori i el foment de la fidelitat lingüística.

Bitlles catalanes

Avui a les 18 h, al camp de futbol, hi haurà una demostració de bitlles catalanes a càrrec de Jordi Bancells, membre de la Federació Catalana de Bitlles, convidat per l'Associació d'Amics i Amigues de la Universitat de Prada. Tothom podrà iniciar-se en el joc. La pràctica de bitlles és datat del 1376 a Torroja de Priorat.

Les veus de la Terra

Parlen les dones exiliades de la nostra història recent

Algunes vegades costa recordar les dates, però la Teresa Lecha no ha oblidat l'1 de novembre del 1975, dia que va agafar l'autobús de línia i va creuar la «frontera». El 1974 el seu company havia estat detingut juntament amb altres companys independentistes i més tard s'havia exiliat a Catalunya Nord, passant per la muntanya. Però la repressió continuava buscant principalment persones que haguessin ajudat els bascos. de manera que, a la fi, fugir va esdevenir, també per a ella, l'única opció viable.

La Teresa tenia clar que venia al nord del seu país, on sabia que altres exiliats ja havien anat. Però la necessitat de marxar, en una situació molt tensa, va fer que no es plantegés el que es podia trobar en arribar. El primer lloc on va anar a parar va ser Sant Miquel de Cuixà, on els frares acollien la primera setmana d'arribada molts dels exiliats, per permetre, com a mínim, que es recuperessin. La xarxa de suport, al Conflent, segurament era de les més sòlides, raó per la qual es quedà a la comarca, treballant als camps i a la cuina

del monestir, on ja tenien per costum agafar exiliats per a les feines temporals. Aquest va ser el mateix monestir on, temps després, els monjos van ser «obligats», en certa manera, a celebrar la mort de Franco. De fet, aquesta celebració és un dels moments més bonics que recorda, juntament amb el pas de Carles Gràcia Soler, procedent de la «Fuga de Segòvia» per Prada. En general, diu, els records que conserva són bons, gràcies a la solidaritat que van trobar aquí. Sense dubte, però, el més dur va ser haver de deixar els seus fills a Barcelona. No va ser fins a un any més tard, a final del 1976, que va poder retrobar-los i reunir-se amb ells de nou.

Excursions

De passeig...

Avui durant tot el dia us podeu inscriure per a les excursions de demà a la tarda. Podreu escollir entre quatre passejades per Catalunya Nord, que us permetran descobrir aquest territori més enllà del Liceu Renouvier.

El primer autobús, amb cinquanta places, es dirigirà a la Cerdanya, on podreu visitar Montlluís i Font-romeu. Si preferiu una excursió amb visita al museu inclosa, podeu anar a Ceret, on es troba el Museu d'Art Contemporani, un dels centres d'art més importants de Catalunya Nord.

Qui es vulgui quedar més a prop de Prada, podrà triar entre una visita a Sant Miquel de Cuixà, Vernet i Vilafranca de Conflent, o bé acostar-se a Serrabona. En aquest darrer cas, haureu de ser ràpids, perquè només hi ha disset places disponibles. Totes les sortides es faran a les 14.30 h, amb punt de trobada a l'entrada del Liceu. Cal realitzar la inscripció al Secretariat.

I si sou uns bons excursionistes, avui també és el dia per apuntar-vos a l'excursió nocturna al Canigó, que també es farà el dia 20. Informeu-vos-en al taller de Muntanyisme, o preguntant per Jordi Taurinyà.

Música

Obrint Pas

JOAQUIM VILARNAU

Des de la ciutat de València han revolucionat el món de la música en català a força de trencar tòpics i prejudicis. El seu és un cant compromès, tant en la forma com en el fons. El propi país (o sigui, els propis Països), la solidaritat amb els més desvalguts, la lluita contra les injustícies... són alguns dels temes a qui canten els Obrint Pas. La fórmula és aparentment senzilla: ritmes calents amants amb el so de la dolçaina i uns textos elaborats que cada cop van trobant més el seu lloc. El resultat els ha permès recórrer bona part d'Europa mostrant la seva música i fent ballar els públics cantant sempre en català.

Aquest 2007 han publicat *Benvinguts al paradís*, sens dubte el millor disc del grup. Ritmes trencats per fer ballar i tornades que perduren en el cap per qüestionar si aquest món és el que volem.

• I atenció, perquè a les 21 h, el grup Catalunya Nord Trobadors iniciarà una cercavila des del Liceu fins a la plaça del poble, per animar-se per al concert.

Cinema

'Sitges Nagasaki'

Director: Ignasi P. Ferré. Any: 2003. Durada: 90 min.

Una bonica història d'amor amb tocs d'humor i drama ambientada a Sitges (Garraf), que va ser rodada en català l'any 2003 i dirigida pel cineasta Ignasi P. Ferré.

Izumi és una estudiant japonesa que decideix visitar una amiga coneguda per Internet, la Magda. Participa en un grup de voluntaris en què s'enamora de Jaume, interpretat per David Meca. Aquest viatge de pràctiques permetrà a Izumi de fer turisme, aprendre català i buscar una antiga amant del seu pare, complint així la promesa feta al seu pare abans de morir.

Meca, que durant anys ha combinat la seva carrerera esportiva com a nedador i la seva faceta com a model, és l'escollit aquí per a protagonitzar el film, amb el qual s'inicia com a actor principal. La pel·lícula, estrenada just aquest maig passat, arriba amb molta actualitat a la Universitat d'Estiu.

